

Sygn. akt IV CSK 681/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E. W.
przeciwko N. Spółce Akcyjnej w B.
o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 180,-
(sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Powołanie we wniosku przesłanki określonej w punkcie drugim wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Dla skutecznego, natomiast powołania się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest wskazanie przez skarżącego okoliczności uzasadniających twierdzenie o zaistnieniu jednej z podstaw nieważności postępowania określonych w art. 379 pkt 1 - 6 k.p.c.

Nie zachodzi zarzucana przez skarżącego nieważność postępowania, pełnomocnicy pozwanej Spółki byli właściwie bowiem umocowani do jej reprezentowania, bo pełnomocnictwo zostało udzielone przez wszystkich członków jej zarządu zgodnie z zasadami reprezentacji określonymi w statucie i rejestrze KRS.

Uzasadnienie wniosku w zakresie zagadnienia prawnego czy naruszenie zapisów statutu spółki akcyjnej należy traktować jak naruszenie ustawy w rozumieniu art. 58 § 1 k.c., to jest naruszenie art. 35 i 38 k.c., nie zawiera wywodów prawnych uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie, a ogranicza się jedynie do stwierdzenia jego fundamentalnego znaczenia i ogólnego stwierdzenia, że w doktrynie liczne są poglądy o szerokim rozumieniu terminu „ustawa”. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń. Powyższe odnieść trzeba także do wskazanej potrzeby wykładni „czy naruszenie § 22 pkt 4 statutu stanowi naruszenie art. 370 § 2 k.s.h. Wskazanie na potrzebę odniesienia się przez Sąd Najwyższy do ustanowienia przez Sąd Apelacyjny nowego typu spółki akcyjnej „firma oparta o akcjonariat rodzinny” wynikać może jedynie z niedokładnego zapoznania się motywami zaskarżonego orzeczenia w zakresie istotności dla rozstrzygnięcia oceny „ważnych przyczyn” odwołania członka zarządu w świetle prawidłowo przyjętego jako podstawy rozstrzygnięcia art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 189 k.p.c. Jeżeli skarżący wskazując na istotne naruszenie prawa (bez przytoczenia konkretnego przepisu prawa) przez nie rozpoznanie wniosku o uchylenie uchwały o odwołaniu powoda przywołuje przesłankę oczywistej zasadności skargi, to pomija tę część motywów Sądu, w której prawidłowo wyrażono pogląd o dopuszczalności zaskarżenia uchwał zarządu, rady nadzorczej i komisji rewizyjnej spółki akcyjnej w drodze powództwa o ustalenie i wykluczeniu dopuszczalności ich zaskarżenia na podstawie art. 422 – 425 k.s.h.). Zważywszy na motywy Sądu Apelacyjnego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, brak podstaw do stwierdzenia, że skarżący skutecznie wykazał powołane w nim przesłanki.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 10 pkt 21 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

db